

Název zavazadlo přímo evokuje jakési omezení, překážení, zavazení. V dřívějších časech, kdy diváci vyráželi na těch několik festivalů žánru, které existovaly, dopravou hromadnou, se používaly různé typy bágků, krosen, kletrů i jiných zavazadel příručních. Jejich objem byl přímo úměrný nutnosti na místě tábořit. Na vyhrazených tábořištích rostla stanová a přístřešková městečka. Kromě předmětů nejcennějších se vcelku bez větších obav dalo na tábořišti vše nechat. A nejen to. Když se v roce 1982 přehnal „Žalmanův Zlý a krutý déšť“ plzeňskou Portou, řada návštěvníků pak už na tábořišti svůj stan na místě nenašla. Parta neorganizovaných obětavců stany ze zatopených míst přenesla a postavila výš.

Doba pokročila a naši spoluobčané jiného cítění a myšlení pochopili, že i na folkových akcích lze vylepšit svou životní úroveň. Do hledišť se pak začala vnášet zavazadla omezující často již tak dost malý prostor. Nastaly časy úschoven zavazadel, které zavedl snad každý větší festival. Naši spoluobčané jiného cítění a smýšlení se drží velkých akcí stále velmi urputně. Zkušenosti pořadatelů s nimi jsou různé. Pamatuju, jak jednoho takového rozřezávače stanových celt a přemísťovače věcí odchytili. Chlapec ve věku trestně nepostižitelném se chvilku dokonce vysmíval a poškleboval. To trvalo jen do chvíle, než dostal pěstí. Beze svědků. Policie přijela, hocha odvezla, ale z jejich krčení ramen bylo víc než jasné jaký to má význam. Další vývoj vyústil v situaci, kdy počet diváků přijíždějících na akci auty mnohonásobně vzrostl. Vozidlo skýtá přece jen jakýsi uzavřený prostor, kam nepotřebné věci lze uložit. Naši jinak cítící a smýšlející se museli přizpůsobit i této situaci. Nejeden divák domnívající se, že uložením věcí přes den do auta nebo úschovny situaci zcela zachránil, byl vyveden z omylu. Věci se dnes ztrácejí i v noci přímo na tábořišti za hlubokého a poklidného spánku. A jestli si myslíte, že přemísťování zavazadel je problémem pouze takových individuí, musím vás vyvést z omylu. Asi před třemi roky jsem s báglem přijel na úvodní večerní koncert Zahrady. Stál jsem vedle Honzy Žambocha, Kuby Slamáka, Dušana Trličíka a ještě pár muzikantů. Batoh mi po nějaké době vrátili. Také občané jiného cítění a smýšlení než já. Připadalo jim to velmi vtipné. Příště vyrazíme na festival s mobilem. Krásný zbytek léta